

De zusjes Nathalie en Elena Chabelnik houden wel van aandacht. Als diva's in de dop dwalen de twee Letse pianistes met de fotograaf door de Koninklijke Schouwburg op zoek naar een geschikte locatie. Aanstaande maandag zijn ze hier weer. Dan geven ze samen onder de naam 'The duet' een bijzonder concert.

Ze hebben allebei hun eigen concerten, maar het liefst treden ze toch met elkaar op. Daar hebben ze de organisatorische obstakels graag voor over: de één woont in Den Haag, de ander heeft zich op het Engelse platteland gevestigd. Nathalie Chabelnik: "Ik vind het moeilijk om met anderen samen te spelen. Je moet elkaar volledig vertrouwen en ook eerlijk kunnen zijn. Als zussen voelen we elkaar blindelings aan." Elena Chabelnik: "We delen onze gedachten. Het is soms net als of ik mezelf hoor praten."

Ze komen niet uit een muzikale familie, maar ze weten niet beter of ze waren met de piano in de weer. "Het was net als eten en slapen. Het ging vanzelf", vertelt Nathalie, de jongste van de twee. Allebei genoten ze een oerdegelijke opleiding in hun vaderland Letland. "In de Sovjet Unie was alles heel erg gecentraliseerd. Elk dorpje kreeg dezelfde standaard opgelegd", zegt Elena. "Onze leraren vertelden precies hoe we een stuk moesten uitvoeren. Ze vroegen niet wat wij ervan vonden."

Ze hebben er, zeggen ze, wel enorm veel van geleerd, maar inmiddels hebben ze hun eigen visie. Musici van hun tijd willen ze zijn. Want het muzikale leven verandert snel, menen de zusjes. En tegen de grote meesters uit het heden en het verleden, tegen de Ashkenazy's en Horowitzen, is het voor jonge pianisten moeilijk opboksen.

Ze zijn ervan overtuigd dat het traditionele concert met serieus kijkende musici op het podium en een publiek dat braaf toeluistert, zijn langste tijd heeft gehad. Een

De zussen Chabelnik treden het liefst met elkaar op. foto Frank Jansen

'We delen onze gedachten'

niet alleen het oor maar ook het oog en misschien zelfs de neus worden geprikkeld. De zusjes praten hun programma zelf aan elkaar, er wordt gespeeld met de belichting en er zijn videobeelden. "Om te overleven moeten de kunsten samenwerken", aldus Nathalie.

Ook over het repertoire hebben de Chabelniks hun eigen ideeën. Muziek met eeuwigheidswaarde willen

doopt hebben, het moeten 'Memories of the Future' zijn.

Gerschwins 'Rhapsody in blue' prijkt op het programma, maar ook 'Pink panter' van Mancini. Want het onderscheid tussen de verschillende genres is achterhaald, denken ze. "Ik vraag me echt af met welke muziek musici en musicologen zich over honderdvijftig jaar bezighouden", zegt Nathalie. "Is

ling hield de Engelse televisie een peiling naar het populairste muziekstuk. In de toptien stonden Bach, Mozart en Beethoven. Maar nummer één was 'Bohemian Rhapsody' van rockgroep Queen. En eerlijk gezegd denk ik ook dat daarin alles zit wat muziek kan bieden."

De 'Bohemian Rhapsody' ontbreekt dan ook niet op het programma, naast Stravinsky en Rossini.

de British Library en de Nationale bibliotheek van Sint Petersburg. Maar ook onderweg geven ze hun ogen en oren de kost. Zo hoorden ze in een Japans theehuis 'Haru no mi' van Miyagi. Elena: "In Japan is het echt een hit. Je hoeft niet veel verstand van muziek te hebben om er door geraakt te worden."